

Tale advarede den ærede Ordfører mod, at denne Sag benyttedes til Ophvirvling af Smuds og til Fremsættelse af giftige Insinuationer, og enhver ved jo, at det var en Kollega i Pressen, „Kristeligt Dagblad“s Bemærkninger om Statsministeren, han sigtede til. Det vilde have været særdeles ønskeligt, om den Advarsel, som saaledes paa Venstres Vegne blev fremsat, havde været baaret af en noget større Autoritet, men Advarsel mod perfide Insinuationer og smudsig Agitation kan ikke med Autoritet fremsættes fra Venstres Side, eller af denne Ordfører. Den ærede Ordfører sagde, idet han vilde søge at fjerne den Diskussion, som efter hans Mening var kommet ind i et uheldigt Spor, at den ærede Statsminister jo ingen Andel havde i Landmandsbankens Ledelse — saaledes var det vist, han sagde — og ikke stod Ledelsen nær. Jeg ved ikke, hvorfor den ærede Ordfører fremsatte denne Paastand; jeg ved ikke, om han mente, at den Omstændighed, at nogen skulde have staaet Landmandsbankens Førstedirektør nær, var diskvalificerende. Men Paastanden er heller ikke rigtig, for den ærede nuværende Statsminister stod Landmandsbankens Leder nær, og han stod mange i Ledelsen overmaade nær. Men at den højtærede Statsminister stod Førstedirektøren for Landmandsbanken nær og andre i Ledelsen overmaade nær, er jo i ingen Henseende diskvalificerende. Jeg fremdrager dette, fordi den ærede Ordfører for Venstre i en Artikel i sit Blad i Anledning af en Polemik mellem Bestyrelsen for D. F. D. S. og den nuværende Udenrigsminister for at afkræfte Rigtigheden af, hvad 4 Bestyrelsesmedlemmer i D. F. D. S. havde udtalt, nævnte deres Navne og tilføjede Navnet paa et eller andet erhvervsdrivende Selskab her i Landet, hvori de havde siddet sammen med Etatsraad Glückstadt. Altsaa, den ærede Ordfører Hr. I. A. Hansen mente, at selve Nævnelser af denne Kendsgerning skulde være saa diskvalificerende for de vedkommende, at de ikke var i Stand til at fremsætte en Mening om det Spørgsmaal, de havde hævdet en Mening om. Jeg tror, at bl. a. denne Artikels Fremkomst burde have advaret den ærede Ordfører Hr. I. A. Hansen mod at hæve sig alt for højt i sin Bortvisning af *perfide Insinuationer*.

Mærkelig er for Resten den store Mangel paa Omtanke, hvormed saadanne Forsøg paa at forgifte Diskussionen slynges ud. Thi den ærede Ordfører for Venstre, Hr. I. A. Hansen, ved jo, at

ingen her i Landet har staaet den afgaaede Direktør for Landmandsbanken nærmere end den Mand, som den høje Regering i saa høj Grad støtter sig til, og som alle yder en saa overordentlig Anerkendelse her i Landet, Etatsraad H. N. Andersen. Etatsraad H. N. Andersen sad i „Østasiatisk Kompagni“s Bestyrelse sammen med Etatsraad Glückstadt, der var Formand for dette Selskab, han sad i „Østasiatisk Plantage- og Industriselskab“ sammen med Etatsraad Glückstadt, der var Formand for dette Selskab. I Dampskibsselskabet „Orient“, der var knyttet til disse Selskaber, var det ikke Etatsraad Glückstadt, men den endnu mere angrebne, nu afdøde Direktør Ringberg, der var Formand. Endelig i det eneste Aktieselskab udenfor de af Etatsraad H. N. Andersen selv stiftede Selskaber, hvori han har siddet, et Industriselskab, nemlig det store Cigarindustrifirma Hirschsprung & Sønner, sad Etatsraad H. N. Andersen sammen med Etatsraad Glückstadt. Jeg siger dette for at vise den ærede Ordfører, at man skal tænke sig om, før man udslynger saadan en Insinuation som den, at den Omstændighed, at en Mand har siddet i et Aktieselskab sammen med Etatsraad Glückstadt, i nogen Maade kan diskvalificere ham.

Ingen nok saa stor Anerkendelse af Etatsraad H. N. Andersen bør tillade, at man forfalder til Afgudsdyrkelse, sagde den ærede Ordfører for de Konservative, og jeg kan ganske tiltræde denne Opfattelse. Det er beklageligt, at Ministeriet har udsendt en officiel Meddelelse om, at Etatsraad H. N. Andersen havde lovet at indtræde i Landmandsbankens Bankraad, naar Etatsraad H. N. Andersen bagefter har meddelt til Offentligheden, at han kun stærkt presset havde givet et saadant halvt Løfte, men intet endeligt Tilsagn. Den offentlige Meddelelse var aldeles positiv. Denne Erklæring i Landmandsbankaffæren var altsaa ogsaa urigtig, og at den var urigtig, blev først oplyst Dagen efter Landmandsbankens Generalforsamling. Det er ingenlunde heldigt.

Dette fører til den af den ærede Ordfører Hr. I. A. Hansen saa udførligt omtalte Erklæring i Juli. Han oplyste om denne, at den var udarbejdet af Nationalbanken og Landmandsbanken i Fællesskab og oplæst i en sen Nattetime for Statsministeren. Det var, ligesom den ærede Ordfører derigennem vilde mene, at i denne sene Nattetime, hvor den højtærede Statsminister hørte denne Erklæring blive op-